

Sygn. akt IV P 22/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy - Sąd Pracy w B. Wydział IV Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący : Sędzia SR Beata Grabiszewska

Protokolant: Bożena Michalak

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2018 roku w Bełchatowie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko (...) w R.

o wynagrodzenie za pracę

- 1. zasądza od pozwanej (...) w R. rzecz powoda J. M. kwotę 19.352,75 zł (dziewiętnaście tysięcy trzysta pięćdziesiąt dwa złote, siedemdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 marca 2017 roku do dnia zapłaty;**
- 2. oddala powództwo w pozostałej części;**
- 3. zasądza od pozwanej (...) w R. na rzecz powoda J. M. kwotę 2.700,00 zł (dwa tysiące siedemset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;**
- 4. nakazuje pobrać od pozwanej (...) w R. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bełchatowie kwotę 968,00 zł (dziewięćset sześćdziesiąt osiem złotych 00/100) tytułem opłaty od pozwu.**

Sygn. akt IV P 22/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 14 marca 2017 roku, skierowanym przeciwko (...) w R., powód J. M., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 19.565,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, tytułem wynagrodzenia za dojazd stykami w okresie od 1 marca 2014 roku do 30 listopada 2016 roku. Powód wniósł także o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podał, że był pracownikiem pozwanej K. (...) i w okresie od 13 listopada 1991 roku do końca zatrudnienia wykonywał pracę w Oddziale E. (...) (...) T. (...) (...) na stanowisku sztygara zmianowego. Do jego obowiązków należało zabezpieczanie na prowadzonej zmianie potrzeb poszczególnych komórek organizacyjnych Kopalni w zakresie sprzętu technologicznego. Z tym związany był szereg czynności. Powód musiał wydawać dyspozycje osobom, które dojeżdżały do pracy stykami lub dokonać zmian w obłożeniu, potwierdzał, którzy pracownicy dojeżdżali stykami. Rodzaj obowiązków ciążących na powodzie oraz fakt

sprawowania dozoru nad osobami dojeżdżającymi stykami skutkowało tym, że powód również musiał dojeżdżać do pracy stykami.

Pozwany pracodawca ustanowił dodatkowe wynagrodzenie dla pracowników, którym zaliczany jest dodatkowy czas pracy z tytułu podmiany na stanowisku pracy, tzw. „styków”. Powód spełniał niezbędne wymogi do otrzymania dodatkowego wynagrodzenia za dojazd stykami. W tej sprawie zwrócił się do pozwanego, ale wynagrodzenia za styki nie otrzymał.

W odpowiedzi na pozew z dnia 30 marca 2017 roku pozwana Kopalnia, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniosła, że z ewidencji czasu pracy powoda nie wynika, aby świadczył pracę w nadgodzinach, a nadto bezpośredni przełożony powoda nie wydawał mu polecenia świadczenia pracy w nadgodzinach. Brak jest regulacji wewnątrzzakładowej przewidującej dodatek stykowy dla stanowiska pracy powoda. Jednocześnie powód nie musiał wyjeżdżać poza swoje miejsce pracy, aby dokonywać podmiany pracownika na innym stanowisku pracy.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. M. był pracownikiem (...) w R., w okresie od 2.01.1985 roku do 29.12.2016 roku. (dowód: świadectwo pracy - akta osobowe powoda, część C)

Od 1991 roku do końca zatrudnienia wykonywał pracę w Oddziale (...) (...) (...) P. S. (...) na stanowisku sztygara zmianowego. J. M. pracował w systemie czterobrygadowym. Zakres czynności powoda został określony na piśmie.

Do szczegółowych obowiązków J. M. należało między innymi: zabezpieczenie na prowadzonej zmianie potrzeb poszczególnych komórek organizacyjnych pozwanej Kopalni w zakresie sprzętu technologicznego, pełne zabezpieczenie pracy dla będących w dyspozycji pracowników, rozliczenie z wykonania poleconych prac, opracowanie dziennego planu pracy sprzętu technologicznego na dzień następny, przygotowanie robót i obłożenia dla następnej zmiany, nadzór nad pracą autocystern, środków transportu i sprzętu, konserwatorów urządzeń dźwigowych i innych pracowników wykonujących prace na rzecz oddziału, organizowanie usług technicznych i napraw środków transportu i sprzętu technologicznego, współdziałanie z innymi oddziałami Kopalni w celu wykonania zadań.

(dowód: zeznania powoda J. M. – k. 117-118 w zw. z k. 175,

k. 175-176, zakres czynności – akta osobowe powoda, część C)

J. M. przyjeżdżał do pracy około 40 minut przed rozpoczęciem zmiany, w oddziale stawał się 30-35 minut przed rozpoczęciem zmiany. Do pracy dojeżdżał autobusami stykowymi, tzn. dowożącymi pracowników pracujących stykowo. Czynności rozpoczynał zaraz po przyjeździe do oddziału. Sztygar, którego zmieniał przekazywał mu zmianę i powód przystępował do wydawania dyspozycji operatorom spycharek, ładowarek i dźwigów, którzy wyjeżdżali pod maszyny podstawowe. Wykonywali oni pracę stykami, zmieniali się z poprzednikami na stanowiskach pracy. Operatorzy zgłaszali się już pół godziny przed rozpoczęciem zmiany. Dokonywali tego telefonicznie, dzwoniąc na trzy numery telefonów. Zgłoszenia te przyjmował powód i sztygar z poprzedniej zmiany. Po zakończonej pracy operatorzy kontaktowali się z powodem i przekazywali informacje o zjeździe z terenu. J. M. potwierdzał w książce raportowej opuszczenie stanowiska pracy przez podległych pracowników. Stanowisko pracy opuszczał kilkanaście minut po zakończeniu zmiany.

Z pracy do domu wracał autobusami stykowymi. Sztygarzy zmianowi, pracujący w oddziale (...)w systemie czterobrygadowym, pracę wykonywali na takich samych zasadach, jak powód. Organizacja pracy w oddziale

wymagała, aby sztygarzy, w tym powód przyjeżdżali do pracy stykowo. Gdyby sztygarzy nie stawiali się w pracy pół godziny przed rozpoczęciem zmiany nie mogliby w sposób prawidłowy wykonać czynności związanych z przekazaniem zmiany oraz zorganizowaniem pracy podległych pracowników – rozprowadzeniem pracowników. Do rozprowadzenia było około 55 osób, a w dyspozycji oddziału pozostawało około 150 jednostek transportowych. W ewidencji czasu pracy powoda nie odnotowano styków.

(dowód: zeznania powoda J. M. – k. 117-118 w zw. z k. 175, k. 175-176; zeznania świadków: J. O. – k. 119-120; M. W. – k. 121; W. Ś. – k. 159-160; W. M. – k. 174-175; częściowe zeznania świadków A. C. (1) – k. 122-123, R. I. (1) – k. 157-158; ewidencja czasu pracy – k. 20-42v)

W oddziale rs-7 funkcjonuje system informatyczny C. służący do operacyjnego zarządzania sprzętem technologicznym i środkami transportu. Do tego systemu logują się użytkownicy używając indywidualnego loginu i hasła. Dane, które wprowadzone są do systemu C. najpierw zostają wpisane do książki raportowej. Potem w systemie C. zostaje wprowadzona korekta, wynikająca z uwzględnienia nieobecności pracowników oraz potrzeb górniczych. Na początku zmiany nie było czasu, by zalogować się do systemu. Logowanie następowało w trakcie zmiany. (...) C. nie odzwierciedlał rzeczywistego czasu pracy sztygarów zmianowych.

(dowód: zeznania powoda J. M. – k. 117-118 w zw. z k. 175, k. 175-176; zeznania świadków: J. O. – k. 119-120; W. M. – k. 174-175; częściowe zeznania świadka W. P. – k. 158-159; wydruki z systemu C. – k. 131-143)

Pracodawca wiedział, że sztygarzy z oddziału rs-7 dojeżdżają do pracy stykami, ponieważ sztygarzy rozmawiali z przełożonymi o rozliczaniu pracy na stykach. W piśmie z dnia 17 sierpnia 2015 roku powód wystąpił do N. (...) ds. (...) (...) L. S. (1)

z prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie dodatku stykowego dla dozoru oddziałów ruchowych pionu T. (...) które pracują w systemie czterobrygadowym i odpowiedzialne są za organizację pracy na styku zmian pracowników na maszynach pomocniczych pracujących w ruchu ciągłym układu (...). W treści pisma odwołał się do pisma okólnego Dyrektora Kopalni dotyczącego zaliczania dodatkowego czasu pracy z tytułu podmiany na stanowisku pracy. Powód wycofał to pismo po tym, jak przełożeni poinformowali go, że będzie to dla niego korzystniejsze, gdyż może zostać przeniesiony do innego oddziału.

(dowód: zeznania powoda J. M. – k. 117-118 w zw. z k. 175, k. 175-176; zeznania świadka J. O. – k. 119-120; pismo powoda z dnia 17.08.2015 roku – k. 127)

W pozwanej Kopalni obowiązuje Zakładowy Układ Zbiorowy. W rozdziale III (...) określone zostały zasady wynagradzania pracowników, w tym także wynagrodzenie za pracę w niedzielę, święta, dodatkowe dni wolne od pracy oraz w godzinach nadliczbowych. Określono również dodatki za pracę na drugiej i trzeciej zmianie. Z kolei w załączniku nr 5 do (...) określono zasady stosowania czterobrygadowej organizacji pracy.

(dowód: Zakładowy Układ Zbiorowy z załącznikami – k. 47-103)

W piśmie okólnym Nr 4/2012 r. z dnia 12.09.2012 roku Dyrektor Oddziału Kopalnia (...) podał do wiadomości obowiązujące w Kopalni wymagania w zakresie zaliczania pracownikom dodatkowego czasu pracy z tytułu podmiany na stanowisku tzw. „styków”.

W piśmie wskazano, że pracownik powinien pozostawać w dyspozycji pracodawcy około 0,5 godz. dłużej od ustalonego dobowego wymiaru czasu pracy zgodnego z harmonogramem w Kopalni. Pracownik powinien być wyznaczony do przejęcia obsługi strategicznych dla pracodawcy maszyn lub miejsc pracy i podmieniać się na stanowisku pracy poza zapleczem oddziału. Wskazane wymagania powinny zostać spełnione łącznie (faktycznie świadczona praca odbywa się na koparkach, zwałowarkach, (...)ach, przenośnikach, pompowniach oraz maszynach pomocniczych pracujących w ruchu ciągłym układu (...)). W piśmie podano, że ponadto styki zaliczane będą osobom dozoru zmianowego, które są

odpowiedzialne za organizację pracy na styku zmian pracowników spełniających ww. wymagania w zakresie zaliczania dodatkowego czasu pracy z tytułu podmiany na stanowisku pracy.

(dowód: pismo okólne – k. 106)

Pismem z dnia 6 marca 2017 roku powód wezwał pozwanego pracodawcę do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 19.565,00 zł tytułem dodatkowego wynagrodzenia za dojazd stykami w okresie od 1 marca 2014 roku do 30 listopada 2016 roku. Pozwana Kopalnia nie uznała żądania powoda i odmówiła wypłaty wskazanej kwoty.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 6.03.2017r., odpowiedź (...) B. z dnia 13.03.2017r. – w aktach osobowych powoda, część C)

Hipotetyczne wynagrodzenie powoda J. M. za styki w okresie od 1 marca 2014 roku do 30 listopada 2016 roku stanowi kwotę 19.352,75 zł, przy założeniu, że powód w tym okresie przepracował stykowo łącznie 300 godzin.

(dowód: wyliczenie – k. 168)

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający dla potrzeb wydania rozstrzygnięcia. Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie zeznań powoda J. M. oraz świadków J. O., M. W., W. Ś.

i W. M.. Z zeznań tych wynika, że J. M. przyjeżdżał do pracy około 40 minut przed rozpoczęciem zmiany, w oddziale stawał się co najmniej 30 minut przed rozpoczęciem zmiany, a do pracy dojeżdżał autobusami stykowymi, tzn. dowożącymi pracowników pracujących stykowo. Powód i świadkowie wskazali, jak wyglądała organizacja pracy w oddziale rs-7, na czym polegała praca sztygarów zmianowych, jak odbywało się przejęcie zmiany i jakie czynności na styku zmian były wykonywane. Zeznania potwierdzają, że sztygarzy zmianowi, pracujący w oddziale rs-7 w systemie czterobrygadowym, pracę wykonywali na takich samych zasadach, jak powód. J. M. czynności rozpoczynał zaraz po przyjsciu do oddziału, przyjmował zmianę

i przystępował do wydawania dyspozycji operatorom spycharek, ładowarek

i dźwigów, którzy wyjeżdżali pod maszyny podstawowe, gdzie wykonywali pracę stykami, zmieniali się z poprzednikami na stanowiskach pracy. Operatorzy zgłaszali się już pół godziny przed rozpoczęciem zmiany, a dokonywali tego telefonicznie, dzwoniąc na trzy numery telefonów. Z zeznań powoda i wskazanych świadków wynika, że organizacja pracy w oddziale wymagała, aby powód i inni sztygarzy przyjeżdżali do pracy stykowo. Gdyby nie stawiali się w pracy pół godziny przed rozpoczęciem zmiany nie mogliby w sposób prawidłowy wykonywać powierzonych czynności. Powód i wskazani świadkowie potwierdzili, że przełożeni wiedzieli o tym, iż sztygarzy pracują na stykach, akceptowali taką sytuację.

W zakresie czynności wykonywanych przez sztygarów oraz częściowo organizacji pracy w oddziale zeznania wskazanych świadków i powoda korespondują z zeznaniami świadków A. C. (1) i R. I. (1). Zeznania w pozostałej części, w której świadkowie A. C. i R. I. podają, że powód nie pracował na stykach oraz, że nie było konieczności takiej pracy w oddziale, Sąd uznał za niewiarygodne. Waloru wiarygodności w zakresie organizacji czasu pracy w oddziale (...) oraz potrzeby świadczenia pracy na stykach przez sztygarów zmianowych tego oddziału nie mają także zeznania świadka W. S. (1) i L. S. (1). Zeznania wskazanych świadków A. C., R. I., W. S. i L. S. są sprzeczne z zeznaniami powoda J. M. oraz świadków J. O., M. W., W. Ś. i W. M., którzy pracę świadczyli na tych samych zasadach. Ponadto świadkowie A. C., R. I., W. S. i L. S., jako przełożeni powoda wyższego szczebla oraz osoby odpowiedzialne za organizację pracy, złożyły zeznania korzystne dla oceny ich pracy oraz dla pracodawcy.

Sąd Rejonowy - Sąd Pracy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie J. M. wnosił o zasądzenie od pozwanej Kopalni na jego rzecz kwoty 19.565,00 złotych tytułem wynagrodzenia za dojazd stykami w okresie od 1 marca 2014 roku do 30 listopada 2016 roku.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że powód pracował w oddziale(...)na stanowisku sztygara zmianowego i przyjeżdżał do pracy około 40 minut przed rozpoczęciem zmiany, w oddziale stawał się 30-35 minut przed rozpoczęciem zmiany. Do pracy dojeżdżał razem z pracownikami pracujących stykowo. Zaraz po przyjeździe do oddziału rozpoczynał pracę, przejmował zmianę i przystępował do wydawania dyspozycji operatorom sprzętu pomocniczego, którzy wyjeżdżali pod maszyny podstawowe. Operatorzy ci wykonywali pracę stykami, zmieniali się z poprzednikami na stanowiskach pracy. Zgłaszali się do pracy pół godziny przed rozpoczęciem zmiany. Dokonywali tego telefonicznie, dzwoniąc na trzy numery telefonów. Zgłoszenia te przyjmował powód i sztygar z poprzedniej zmiany. Podobnie po zakończonej pracy operatorzy przekazywali informacje o zjeździe z terenu, a powód potwierdzał w książce raportowej opuszczenie stanowiska pracy przez podległych pracowników. Stanowisko pracy opuszczał kilkanaście minut po zakończeniu zmiany. Z pracy do domu wracał autobusami stykowymi. Na takich samych zasadach pracowali inni sztygarzy zmianowi w oddziale (...), wykonujący pracę w systemie czterobrygadowym.

Świadkowie pracujący razem z powodem potwierdzili, że organizacja pracy w oddziale wymagała, aby sztygarzy zmianowi, w tym powód, przyjeżdżali do pracy stykowo. Gdyby sztygarzy nie stawiali się w pracy pół godziny przed rozpoczęciem zmiany nie mogliby w sposób prawidłowy wykonać czynności związanych z przekazaniem zmiany oraz zorganizowaniem pracy podległych pracowników. Z zeznań świadków wynika, że do „rozprowadzenia” było kilkadziesiąt osób, a w dyspozycji oddziału pozostawało 150 jednostek transportowych.

Uznaniu, iż powód pracował co najmniej 0,5 godziny dłużej w czasie każdej dniówki roboczej, nie przeszkadza okoliczność, że w ewidencji czasu pracy powoda nie odnotowano styków. J. M. podnosił, że w pozwanym zakładzie w okresie spornym działał elektroniczny system rejestracji wejść i wyjść. Pozwany pracodawca nie przedstawił jednak ewidencji czasu pracy powoda odnotowanej w tym systemie.

Wbrew twierdzeniom strony pozwanej, nie było tak, że powód i inni sztygarzy według własnego uznania mogli przyjeżdżać do pracy później, bo była to ich indywidualna sprawa. Gdyby była możliwość zorganizowania pracy w sposób umożliwiający jej rozpoczęcie później, zapewne żaden ze sztygarów nie przyjeżdżałby do pracy wcześniej, tym bardziej że z tego tytułu nie otrzymywał żadnej gratyfikacji. Przełożeni wprawdzie nie wydali sztygarom polecenia rozpoczynania pracy wcześniej i kończenia później, ale doskonale wiedzieli, że w istocie taka sytuacja ma miejsce i akceptowali to.

Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy Sąd uznał, że powód wykonywał pracę w wymiarze co najmniej 8,5 godziny w czasie dniówki, a czynił tak na skutek szczególnych potrzeb pracodawcy.

W pozwanym zakładzie pracy obowiązywały regulacje dotyczące tzw. styków. Dyrektor Oddziału Kopalni (...) w piśmie okólnym Nr 4/2012 r. z dnia 12.09.2012 roku podał obowiązujące w Kopalni wymagania w zakresie zaliczania pracownikom dodatkowego czasu pracy z tytułu podmiany na stanowisku tzw. „styków”. Wskazał, że pracownik powinien pozostawać w dyspozycji pracodawcy około 0,5 godz. dłużej od ustalonego dobowego wymiaru czasu pracy zgodnego z harmonogramem w Kopalni. Pracownik powinien być wyznaczony do przejęcia obsługi strategicznych dla pracodawcy maszyn lub miejsc pracy i podmieniać się na stanowisku pracy poza zapleczem oddziału. Wskazane wymagania powinny zostać spełnione łącznie (faktycznie świadczona praca odbywa się na koparkach, zwałowarkach, (...)ach, przenośnikach, pompowniach oraz maszynach pomocniczych pracujących w ruchu ciągłym układu (...)). Jednocześnie w piśmie podano, że ponadto styki zaliczane będą osobom dozoru zmianowego, które są odpowiedzialne za organizację pracy na styku zmian pracowników spełniających ww. wymagania w zakresie zaliczania dodatkowego czasu pracy z tytułu podmiany na stanowisku pracy.

W ocenie Sądu powód spełnił warunki do uzyskania wynagrodzenia za styki, które w istocie stanowią pracę w godzinach nadliczbowych. Bez znaczenia pozostaje okoliczność, że powód nie podmieniał się na stanowisku pracy poza zapleczem oddziału. J. M. był odpowiedzialny za organizację pracy na styku zmian pracowników spełniających wymagania określone w piśmie okólnym w zakresie zaliczania dodatkowego czasu pracy z tytułu podmiany na stanowisku pracy. Istotny jest zatem faktyczny czas pracy powoda oraz konieczność świadczenia pracy na stykach w związku z potrzebami pracodawcy.

Zgodnie z treścią art. 151 § 1 kp praca wykonywana ponad obowiązujące pracownika normy czasu pracy, a także praca wykonywana ponad przedłużony dobowy wymiar czasu pracy, wynikający z obowiązującego pracownika systemu i rozkładu czasu pracy, stanowi pracę w godzinach nadliczbowych. Praca w godzinach nadliczbowych jest dopuszczalna w razie konieczności prowadzenia akcji ratowniczej w celu ochrony życia lub zdrowia ludzkiego, ochrony mienia lub środowiska albo usunięcia awarii oraz szczególnych potrzeb pracodawcy.

Stosownie do przepisu art. 151¹ § 1 kp za pracę w godzinach nadliczbowych, oprócz normalnego wynagrodzenia, przysługuje dodatek w wysokości:

- 1) 100% wynagrodzenia - za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w nocy, w niedziele i święta niebędące dla pracownika dniami pracy, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy oraz w dniu wolnym od pracy udzielonym pracownikowi w zamian za pracę w niedzielę lub w święto, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy;
- 2) 50% wynagrodzenia - za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w każdym innym dniu niż określony w pkt 1.

Dodatek w wysokości określonej w § 1 pkt 1 przysługuje także za każdą godzinę pracy nadliczbowej z tytułu przekroczenia przeciętnej tygodniowej normy czasu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym, chyba że przekroczenie tej normy nastąpiło w wyniku pracy w godzinach nadliczbowych, za które pracownikowi przysługuje prawo do dodatku w wysokości określonej w § 1 (§ 2). Wynagrodzenie stanowiące podstawę obliczania dodatku, o którym mowa w § 1, obejmuje wynagrodzenie pracownika wynikające z jego osobistego zaszeregowania określonego stawką godzinową lub miesięczną, a jeżeli taki składnik wynagrodzenia nie został wyodrębniony przy określaniu warunków wynagradzania - 60% wynagrodzenia (§ 3).

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie ww. przepisów zasądził na rzecz powoda kwotę 19.352,75 zł tytułem wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, zgodnie z wyliczeniem, dokonany przez pozwanego, którego powód nie kwestionował. W zakresie przekraczającym tę kwotę Sąd powództwo oddalił, jako nieuzasadnione.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 kpc, wyrażającego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Powód wygrał proces w 99%. Wysokość kosztów Sąd ustalił na podstawie przepisów § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 265 ze zm.).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (j.t. Dz.U. z 2018 r. poz. 300 ze zm.)

w zw. z art. 98 kpc Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 968,00 złotych tytułem opłaty od uwzględnionej części powództwa, której powód nie miał obowiązku uiścić.